

Articol de ziar: *Din dor de sat și de credința străbună*

Amintirile noastre din copilăria petrecută la sat coincid desigur cu ale celor mai mulți dintre cititori.

Ne aducem aminte: vedeam satul așezat oarecum înadins în jurul bisericii și al cimitirului, adică în jurul lui Dumnezeu și al morților.

Lucian Blaga

Plecând de la cuvintele lui Lucian Blaga exprim faptul că satul devine un element central al vieții omului, o pârghie de legătură între ceresc și pământesc. Acest centru al lumii, este ilustrat în forma fizică de organizare a satului românesc, și aici mă refer, atât la aspectul rotund sau de vatră al satului, cât și la imaginea bisericii construită pe deal, ca un adevărat far coordonator al comunității. Îmi produce o stare de contemplație celălalt deal, cu cimitirul și mormintele, ale căror cruci stau sub povara timpului. Consider că viața satului se desfășoară între aceste două lumi, oglindite pe cele două culmi predominante. Sunt un copil care trăiește emoția acestui peisaj și corelez viața omului între Biserica luptătoare în care intrăm o dată cu Taina Sfântului Botez și Biserica triumfătoare a Împărăției Cerurilor.

Cred, de asemenea, că mediul rural este și o cale deschisă, prin care iubirea Mântuitorului se revarsă asupra lumii, cale pe care nu o întâlnim în firescul ei, în lumea mediului urban. În opinia mea, satul se află ca într-o sferă protectoare a iubirii lui Hristos. Doar în acest fel îmi pot explica menținerea acestuia, de-a lungul trecerii timpului, în forma sa originală. Timpul își pune amprenta în tot și în toate, dar totuși, nereușind parcă, să aducă schimbare satului. Este atât de dificil ca într-o lume constituită din schimbare, din inovație, să rămâi la fel, și mai ales, să rămâi bun și credincios în fața lui Dumnezeu, dar totuși observ că se poate.

Prin puterea lui Dumnezeu de a conserva această lume, pot spune că descopăr cu emoție, frumusețea satului, a tradițiilor și valorilor învățate și experimentate de înaintașii mei. Din acest punct de vedere, satul reprezintă, pentru mine, una din valorile cele mai de preț ale poporului român, care se remarcă prin autenticitatea și reprezentarea simbolică a multor creații de artă specifice țăranului român.

Consider că ceea ce atrage oamenii spre sat este simplitatea și smerenia, virtuți, atât de greu de găsit în zilele noastre. Lumea noastră, a celor de la oraș, se bazează, în permanență, pe noutate, pe modernitate, chiar dacă de multe ori, dorințele omului de a se îmbogăți constant sunt ne semnificative pentru sufletul ce tânjește spre adevăratele calități ale vieții, cunoscute prin intermediul satului: sinceritate, puritate, bunătate, iubire.

Suntem datori să știm întotdeauna de unde am plecat și încotro ne îndreptăm, să identificăm satul ca fiind oglinda lui Dumnezeu în lumea oamenilor, și să contribuim activ la protejarea și promovarea satului românesc și a valorilor lui, în măsura în care putem, în fața trecerii ireversibile a timpului.

Moldovanu Patricia
Școala Gimnazială *Horea*, Cluj-Napoca
Clasa a VIII-a D